

Modlím sa za uzdravenie slabostí svojej rodiny?

Sobota

18/12/2021

Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe. Mt 1, 19

Žiakovi, ktorý sa snažil žiť múdro a spravodlivo Majster raz povedal: „Ak skutočne hľadáš Pravdu, nesmie ti chýbať najmä jedno. „Viem. Neprekonateľná túžba po pravde.“ „Nie. Byť stále pripravený prispustiť, že sa môžeš myliť.“

Keď Jozef zistil, že Mária je tehotná, ocitol sa v ťažkej situácii. Náročnosť zložitej situácie mu ponúkala dve riešenia: buď sa v tichosti s Máriou rozviesť, alebo ju nechať ukameňovať. Ale Boh mal pre neho ešte tretie riešenie — oženit sa s ňou Aj keď vedel, že vziať si teraz Máriu za manželku mohlo byť ponižujúce, rozhodol sa, že bude poslušný Božiemu príkazu. Tu vynikajú jeho vlastnosti, ako rozvaha, citlivosť, vnímavosť na to, čo je Božie a pokora. Aj my sa niekedy nachádzame v ťažkých situáciách, chceme ich mať čím skôr vyriešené, siahame po prvých riešeniach, ktoré zvyčajne nie sú príliš šťastné. **Boh má pre nás cestu ako sa dostaneme z ťažkostí, len potrebuje našu otvorenosť, pokoru, ochotu vzdať sa niečoho, v prospech ich vyriešenia.** Ľudia sa nechcú vzdávať, tu je problém.

Vieme v zložitých situáciách hľadať s Bohom dobré rieše-

nia? Dokážeme v ťažkých situáciách byť pokornými, nepodliehame prílišnej nervozite alebo depresiám? Nakol'ko o sebe môžem povedať, že som človekom spravodlivým?

Farnosť svätého Jozefa Robotníka - SALEZIÁNI NOVÁ DUBNICA

3^{ti} ADVENTNÝ týždeň
2021

TRETIA Adventná nedeľa

12/12/2021

Zástupy sa pýtali Jána: „Čo teda máme robiť?“ On im odpovedal: „Kto má dvoje šiat, nech dá tomu, čo nemá nijaké, a kto má jedlo, nech urobí podobne!“ Lk 3,10

Majster s potešením prijímal technický pokrok, ale aj prenikavo vnímal jeho nedostatky. Keď sa ho jeden priemyselník spýtal, aké je jeho zamestnanie, odpovedal: „Pracujem v ľudskom priemysle.“ „Čo to má byť?“ čudoval sa priemyselník. Majster povedal: „Pozrite sa na seba. Ovocím vášho úsilia sú lepšie veci, môjho lepší ľudia.“ Svojim žiakom neskôr povedal: „Cieľom života je zdokonaľovanie človeka. No v dnešnej dobe akoby sa ľudia zaoberali najmä zdokonaľovaním vecí.“

Ján dáva odpoveď tým, čo chcú začať nový život. V odpovedi pre každý stav, či sú to mýtnici, vojaci alebo iní ľudia, je vidieť pravú lásku. Človek, ktorý sa chce zmeniť, má pokušenie začínať v prvých nápadoch, ktoré sa mu ponúkajú. Tadiaľ nemusí viesť cesta. Človek nepotre-

buje robiť bombastické zmeny, veci výnimočne vyzerajúce, ale veci možno veľmi jednoduché, ale s výnimočným dosahom. Slovenské príslovie hovorí: „Po akej ceste ideš, tam prídeš.“ Cesta nového života vedie cez pravdivé a účinné zásahy. Možno by nebolo zlé učiť sa kráčať po cestách, ktoré nám neprinášajú investíciu do vecí, projektov, akcií, ale do ľudí. Učiť sa kráčať cestou zmeny, na začiatku ktorej je pochopenie toho, čo nás opíja, čo nám otravuje život.

Čo by ti dnes Ján asi povedal, keby si mu položil otázku: „Čo teda mám robiť?“ Vieš robiť malé veci s výnimočným dosahom?

PREDAVZATIE NA TRETÍ ADVENTNÝ TÝŽDEŇ:

ZISTI ČO A AKÉ ZLO ŤA OPÍJA. SKÚS S TÝM NIEČO UROBIŤ.

Pondelok

13/12/2021

Keď Ježiš prišiel do chrámu a učil, pristúpili k nemu veľkňazi a starší ľudia a pýtali sa: „Akou mocou toto robíš? A kto ti dal túto moc?“ Mt 21,23

Žiak prišiel k majstrovi a spýtal sa: „Čo je na tom pravdy, že v človeku sú ukryté dve mocí. Moc pekla a moc raja.“

„Kto si?“ vyzvedal sa majster. „Som samuraj,“ odvetil žiak. „Ty, a samuraj?“ vykrikoval majster. „Aký vládca by ťa chcel za svoju stráž? Vyzeraš ako žobrák!“ Žiaka to tak rozzúrilo, že začal vyťahovať meč, no majster pokračoval: „Tak ty máš meč! Asi je príliš tupý a ťažký ved' ho ani nezdvihneš.“ Ako mladý samuraj meč vytiahol, majster poznamenal: „Tu sa odkrýva moc pekla!“ Na tieto slová samuraj, postrehnúc majstrovo sebaovládanie, zasunul meč späť do pošvy a uklonil sa. „A tu sa otvára moc raja,“ povedal.

Moc. Moc nad životom, nad peniazmi, moc nad človekom, na ktorom mi záleží, moc nad ľuďmi, ktorí mi robia problémy, moc nad se-

bou, nad zlom... **Vždy máme nejakú moc a nejaká moc má v moci nás.** Ježišova moc, aká je? Poznáme ju? On chce, aby sme boli v jeho objatí. Len tam sme v bezpečí. Môžeme sa brániť, môžeme sa skrývať za niečo iné, mocné, ale to nás neochráni. Ostaneme zlomení. Človek zúfalo hľadá, kde by sa mohol skrýť. Bojí sa ukryť v Ježišovej moci. Zbavme sa strachu z nej. Neverme iným verziám ochrany, a najmä zlu, že sa o nás postará. Jeden černošský chlapec sa stratil, našiel ho veliteľ rebelov a zobral ho za ruku so slovami. „Ja sa o teba postarám“. Vychoval z neho vojaka závislého na drogách. Kto sa o nás stará? Komu dávame moc nad svojím životom? Proti zlu je vždy nejaké riešenie, voči skutočnej láske, sme ale bezmocní.

Akou mocou robíme dobré veci vo svojom živote? Nie je to z vypočítavosti, preto aby sme vynikli, aby sme z toho niečo mali? Nestávame sa hrdinami proti svojej vôli?

Utorok

14/12/2021

Ježiš im povedal: „Veru, hovorím vám: Mýtníci a neviestky vás predchádzajú do Božieho kráľovstva. Lebo k vám prišiel Ján cestou spravodlivosti, a neverili ste

mu. Ale mýtníci a neviestky mu uverili. A vy, hoci ste to videli, ani potom ste sa nekajali a neverili ste mu.” Mt 21,31-32

Jedno z najprekvapujúcejších - no potešujúcich majstrových tvrdení bolo: „Boh je bližšie k hriešnikom než k svätým.”

Vysvetľoval to takto: „Boh na nebi drží každého človeka na nitke. Keď zhrješ, nitku pretrhneš. No Boh ju opäť zviaže, urobí uzlík, a tak ťa k sebe o kúsok pritiahne. Každý ďalší hriech tú niť pretrhne - a každým ďalším uzlíkom ťa Boh priťahuje bližšie a bližšie k sebe.”

Tváre, výrazy, postavy, ľudia, koľko ich poznáme a ako? Niektorí sú u nás obľúbení, iných odsudzujeme. Nezdarujú sa nám. A predsa, práve títo ľudia sú Bohu veľmi blízki. Ukazujeme prstom, ktorý patrí nám. Tolko sa snažíme, poznáme tolko pekných príbehov, začíname dobrá v oveľa väčšej miere ako tí zanedbaní, zabudnutí. Náš rozum možno má znalosti, pozná odpovede, riešenia, ale načo to všetko, ak naše najbližšie vzťahy sú stále rozhádané, ak nie sme pripravení zrealizovať naše predsavzatia lásky. Božie kráľovstvo, je miesto, v ktorom musíme veriť.

V každom z nás sa skrýva mýtnik (slabosť), v ktorom si máme šancu uvedomiť, že ťa Bože potrebujeme.

Čo pre mňa znamená Božie kráľovstvo? Je niekto s kým tam nechcem byť? Viem prežiť aj v slabosti, v zlyhaní

blížnosť Boha?

Streda

15/12/2021

Ján si zavolał dvoch zo svojich učeníkov a poslal ich k Pánovi s otázkou: „Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?” Lk7,19

Nebojácnosť.

„Čo je láska?“

„Absolútna neprítomnosť strachu,“ povedal majster.

„A čoho sa vlastne bojíte?“

„Láska,“ povedal majster.

Ani nie tak Ján potreboval istotu, ako jeho učeníci. Aj my potrebujeme byť poslaní, aby sme sa uistili. Koľkokrát nás posielala naše srdce, aby sme zistili, kto je v našom živote ten naj... Potrebujeme sa uistiť. Máme strach. Chceme milovať, mať niečo, niekoho, čo môžeme budovať, čomu môžeme dávať to najlepšie z nás. Jednej animátorke sa rozpadol viacročný vzťah. Prišla za mnou so slzami v očiach: „Tolko som investovala do tohto vzťahu, je to preč. To ma mrzí.“ Či chceme alebo nie, musíme si uvedomiť jednu pravdu. Investícia do stvorených vecí prináša strach, strach, že o to prideme. Jedine investícia do vzťahu, do večnosti môže byť bez strachu. Boha nám nemôže nik vziať. To neznamená, že nemáme do ničoho, alebo nikoho inves-

tovať, čo nie je Boh. To by bol obmyl. Ale všetky naše investície majú byť sprevádzané predovšetkým investíciou do vzťahu, ktorý je večný. Do vzťahu s Bohom. Ježiš drží všetky naše vzťahy pohromade. On nám ich pomáha budovať, pomáha prekonávať a vyrovnávať sa s ťažkosťami, ktoré prinášajú. Ak nás nedrží večný vzťah s Bohom čaká nás ťažký život plný strachu.

Vieme dostatočne investovať do vzťahu s Bohom? Vieme s Ním prekonávať svoje prehry? Čoho sa najviac bojíte? Komu, alebo čomu dávame to najlepšie z nás?

Štvrtok

16/12/2021

Ale anjel mu povedal: „Neboj sa, Zachariáš, lebo je vyslyšaná tvoja modlitba. Tvoja manželka Alžbeta ti porodí syna a dáš mu meno Ján. Budeš sa radovať a plesať a jeho narodenie poteší mnohých. Lebo on bude veľký pred Pánom... Ale onemiete a nebudeš môcť hovoriť až do dňa, keď sa toto stane, lebo si neveril mojim slovám, ktoré sa splnia v svojom čase. Lk 1,13-15.20

Žiaci boli zaujatí diskusiou o výroku: „Tí, čo vedia, nehovoria, tí, čo

hovorja, nevedia.”

Keď vošiel Majster, spýtali sa ho, čo tie slová presne znamenajú.

Majster povedal: „Kto z vás vie, ako vonia ruža?”

Všetci vedeli.

Potom povedal: „Vyjadrite to slovami.”

Všetci mlčali.

Zachariáš sa modlil, modlil sa za niečo v jeho očiach nemožné. Keď sa mu to splnilo, nechcel tomu uveriť. Onemel. Nemohol rozprávať aj preto, že o zážitku zo stretnutia sa s posvätnom sa nedá rozprávať. Vyjadriť to slovami je nemožné. Pri práci s mladými im často želim takýto zážitok.

Mať mystický zážitok stretnutia sa s Bohom. Treba však preto niečo robiť: uveriť v silu modlitby, bojovať za ňu, vytrvalo sa jej venovať. Boh sa lajdákom asi ťažko ukáže.

Ak chceme, aby naše modlitby boli vypočuté, musíme byť otvorení pre to, čo Boh môže urobiť aj v nemožných situáciách. A musíme čakať na Neho a na to, kedy a ako sa rozhodne pracovať.

Mal som už silný zážitok s Bohom? Som spokojný so svojou modlitbou? Čím môžem vylepšiť svoju modlitbu?

Piatok

17/12/2021

Rodokmeň Ježiša Krista, syna Dávidovho, syna Abrahámovho... Všetkých pokolení od Abraháma po Dávida bolo štrnásť, od Dávida po babylonské zajatie štrnásť a štrnásť od babylonského zajatia po Krista. Mt1,1-17

Majster učil v podobnostiach a príbehoch, ktoré jeho žiaci radi počúvali, no niekedy sa cítili i sklamaní, lebo túžili po čomsi hlbšom. Majster bol však neoblomný. Na všetky ich námietky odpovedal: „Moji drahí, ešte stále nechápete, že najkratšia vzdialenosť medzi človekom a Pravdou je príbeh.” Inokedy zas povedal: „Nepohrdajte príbehmi. Stratenú zlatú mincu nájdete aj s lacnou sviečkou, najhlbšiu pravdu vám odhalí jednoduchý príbeh.”

Ježišov rodokmeň je veľmi bohatý. Postavy, ktoré v sebe skrýva, zhŕňajú tie najlepšie príbehy dejín spásy. Boli to postavy veľkej viery, ohromných činov, ale aj slabosti a zlyhaní. Ježiš tým neopovrhol. On nechce opovrhnuť ani našimi rodokmeňmi. My sa mnohokrát hanbíme za to nepekné, čo prežívame vo svojich rodinách. Ježiš to chce uzdraviť dovoľme mu to. Každá rodina má svoje príbehy odvahy a slabosti.

Neopovrhujme týmito príbehmi. Vieme si ich priznať? Keby si mal napísať článok o svojej rodine, aký by to bol príbeh, o čom by si písal?